

немирникътъ, на когото, изглежда, не се спъеше, не се задоволи съ това. Отиде при една лъвица и започна да я ближе, но и тя не му обърна внимание. Гривестия лъвъ обходи всички заспали лъвове, разръжка ги и полянката се изпълни съ гнѣвния имъ ревъ. Но, постепенно, следъ това всички се успокоиха и започнаха да се протягатъ и прозяватъ тѣй силно, че и настъ ни заразиха съ прозявките си. За да не злоупотрѣбимъ съ търпението имъ, ние полекичка и неусѣтно се отеглихме.

На другия денъ бѣхме пакъ на сѫщото място. Денътъ бѣше по-хладенъ. Макаръ и лъвовете да не обичатъ да сѫ по много заедно, но тово място, изглежда имъ бѣше приятно съборище. Сега заварихме около 15 лъва. Но сега лъвовете бѣха възбудени и подвижни. Приближихме се на такова растояние, кое-то бѣ най-подходяще за снимки. За да не гнѣвимъ звѣровете съ многочислеността си, изпратихме ту-земците — носачи назадъ. Останахме двама съ жена си и две пушки. Два лъва се бѣха изправили на задните си крака и се боричкаха. Другъ единъ се приближи до едно дърво и започна да драчи съ ноктигъ си по кората му. Трети единъ лъвъ подмѣташе съ предните си крака единъ тежъкъ камъкъ, приличаше на котка, която си играе съ кълбо конци. Единъ се бѣ отдѣлилъ на страна и като че вадѣше трънъ отъ крака си. Подъ влияние на подобна легенда, искаше ми се да му се притека на помощъ, но нѣмахъ достатъчно смѣлостъ за това.

Апаратътъ правѣше все по-хубави и по-хубави снимки.

По едно време жена ми ме бутна по лакета и посочи назадъ. Три лъва се бѣха изправили задъ настъ и съ любопитство следѣха всички наши движения. Следъ малко започнаха да прииждатъ по единъ, по два лъва отъ всички страни и ние се видѣхме обсадени....

Трѣбаше да тѣрпимъ тази обсада 2 часа, докато лъвовете изкараха обѣдната си почивка, следъ което единъ по-единъ се прѣснаха на разни страни за ловъ,